

<div><div> </div>روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان</div>
<div><div> </div>نشانی: میدان فاطمی، خیابان بهرام مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۲۷۰ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷ • تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴ • توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: مصیم • تلفن: ۴۴۵۳۳۲۷۵</div>
<div><div> </div>www.sharghdaily.ir</div>
<div><div> </div>سه‌شنبه ۲۲ آذر ۱۴۰۱ • ۱۸ جمادی‌الاول ۱۴۴۴ • ۱۳ دسامبر ۲۰۲۲ • سال بیستم • شماره ۴۴۴۵ • ۱۲ صفحه</div>
<div><div> </div>اذان ظهر تهران ۱۱:۵۸ • اذان مغرب ۱۷:۱۲</div>
<div><div> </div>اذان صبح فردا ۵:۳۶ • طلوع آفتاب ۷:۰۶</div>

سربال شهزاد فصل اول - حسن فتعی - ۱۳۹۶
فرهاد (مصطفی زمانی)، شهزاد دلم می خواست به صدایی داشتم که همه می شنیدن. داد می زدم می گفتم ما تو به جای غربیی از تاریخم. بعدها صد سال بعد، مردم این روزها یادشون می‌مونه. این روزها خیلی ملنجه شهزادا
شهزاد (ترانه علیدوستی): آره ملنجه، ملنهب و بلاتکلیف! چه خواب بدی من دیدم دیشب! حتی نمی خوام تعریفش کنم!
فرهاد: خیلی خب، تعریفش نکن ولی یادت باشه دکتر صدق تاب مباره این همه هججه رو! خصوصا الان که شاه گذاشته از مملکت رفته بیرون.

● در مقایسه با دو دهه گذشته، اکنون شغل‌های جاده‌ای رشد کرده و بسیار متنوع‌تر شده‌اند.

عکس: بهنام یوسفی، مهر

● در مقایسه با دو دهه گذشته، اکنون شغل‌های جاده‌ای رشد کرده و بسیار متنوع‌تر شده‌اند. عکس: بهنام یوسفی، مهر

روزنامه شتر

دیالوگ روز

سربال شهزاد فصل اول - حسن فتعی - ۱۳۹۶

فرهاد (مصطفی زمانی)، شهزاد دلم می خواست به صدایی داشتم که همه می شنیدن. داد می زدم می گفتم ما تو به جای غربیی از تاریخم. بعدها صد سال بعد، مردم این روزها یادشون می‌مونه. این روزها خیلی ملنجه شهزادا
شهزاد (ترانه علیدوستی): آره ملنجه، ملنهب و بلاتکلیف! چه خواب بدی من دیدم دیشب! حتی نمی خوام تعریفش کنم!
فرهاد: خیلی خب، تعریفش نکن ولی یادت باشه دکتر صدق تاب مباره این همه هججه رو! خصوصا الان که شاه گذاشته از مملکت رفته بیرون.

● در مقایسه با دو دهه گذشته، اکنون شغل‌های جاده‌ای رشد کرده و بسیار متنوع‌تر شده‌اند.

رنج اقناع مردم

قادر باستانی
پژوهشگر و مدرس علوم ارتباطات و رسانه

در تاکسی نشسته بودم، بحث درگرفت، روان جامعه از خبر اعدام محسن ۲۳ ساله، آزرده شده؛ مسافران حاضر در تاکسی اخباری دروغی را که شنیده بودند، به عنوان خبر موثق به دیگران بازگو می کردند.
داشتم شاخ درمی‌آوردم که چطور در پایتخت کشور، آدم‌های باسواد، چنین خام اخبار ساختگی و جنگ روانی شده‌اند؟ مگر می‌شود آدم متوجه دروغ و بی‌پایه و اساس بودن چنین اخباری نشود و آنها را باور و برای دیگران هم نقل کند؟

این خبرها، شایعه و من‌درآوردی نیست؛ اخباری است که تلویزیون ایران اینترنشنال در روز روشن پخش کرده، رسانه‌های رسمی ما چنان مخاطب را از خود رانده‌اند که رسانه‌های فارسی‌زبان بیرونی، مرجع خبری‌شان شده‌اند و عنان افکار عمومی را به هر سوکه دلشان می‌خواهد، می‌کشانند. سه ماه بپلوا، شاید نتیجه بی‌توجهی و بی‌محلی به هشدارهای مکرر کارشناسان دلسوز درباره ناآرامی رسانه ملی و کژکارکردی رسانه‌های دولتی است.

در گولگ جست‌وجو کردم، در ۱۰ سال گذشته، فقط من کارشناس، ۶۴۲ مطلب در نقد رویکرد رسانه‌ای کشور نوشته‌ام و هشدار داده‌ام!
هزاران بار استادان فن، تبعات بی‌توجهی به رسانه‌های مستقل و آزار و اذیت روزنامه‌نگاران و خطرات خروج مرجعیت خبری از کشور را گوشزد کرده‌اند، اما کو گوش شنوا. دیدم که در بهمن ۱۳۹۲ در مصاحبه با خبرگزاری ایلنا، عملکرد صداوسیما را نقد کردم و گفتم: «مردم انتظار دارند رسانه ملی، آینه تمام‌نمای آنها باشد و دغدغه‌ها، آرزوها و خواسته‌های مردم را نشان دهد. تلویزیون به عنوان مؤثرترین وسیله ارتباطی، باید بتواند ترجمان دل مردم باشد و تصاویر آن بتوانند حس مجاورت و همدانندی را در مخاطب برانگیزد. وقتی تلویزیون نمی‌تواند چنین انتظاری را برآورده کند و اساسا خود را در این جایگاه و پاسخگو به مردم نمی‌داند و جلب رضایت مخاطب، جزء اهداف اصلی آن نیست، تعارض حاصل می‌شود. تصویری که رسانه ملی نشان می‌دهد، تمایلات ذهنی عده قلیلی را نمایندگی می‌کند که خود را به جای همه مخاطبان تصور می‌کنند و در پی آن هستند تا مخاطبانی مطیع و مسحور ایجاد کنند؛ کاری که نظام رسانه‌ای اتحاد جماهیر سوسیالیستی، ۷۰ سال دنبال کرد و نتیجه‌ای از آن حاصل نشد. این روش شکست‌خورده ارتباطی، در ۱۰ سال گذشته در رسانه ملی جریان دارد و هنوز نشانه‌ای از تنبیه و تغییر این روش ناآکارآمد به چشم نمی‌خورد. البته رسانه‌های پرآودایی، این شانس را داشتند که دیوار آهنین می‌توانست مانع ورود فرکانس‌های مزاحم شود، درحالی‌که با پیشرفت‌های فناوری، دیگر امروز صدا و سیما از چنین شانس‌ی هم برخوردار نیست.»

جالب است از ابتدای ناآرامی‌های اخیر، همه مسئولان به نقش عمده رسانه‌های خارجی و ضعف رسانه‌های دولتی و وابسته به گروه‌های خاص اشاره کرده‌اند. نتیجه‌ای از آن حاصل نشد. این روش شکست‌خورده ارتباطی، در ۱۰ سال گذشته در رسانه ملی جریان دارد و هنوز نشانه‌ای از تنبیه و تغییر این روش ناآکارآمد به چشم نمی‌خورد. البته رسانه‌های پرآودایی، این شانس را داشتند که دیوار آهنین می‌توانست مانع ورود فرکانس‌های مزاحم شود، درحالی‌که با پیشرفت‌های فناوری، دیگر امروز صدا و سیما از چنین شانس‌ی هم برخوردار نیست.»

از سال ۲۰۱۷، خانواده‌های بیش از ۱۴۰۰۰ تحت تحویل داده است. هرچند این نیاز از زمان شروع همه‌گیری بیشتر شده بود.

کودک اروپایی و کمبودهایش

۳۳ پس از امضای کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد حقوق کودک، اتحادیه اروپا در گزارشی که ارائه داده است این واقعیت را یادآوری کرده که «حقوق کودکان یک حقوق بشر جهانی» است و تأکید داشته که اتحادیه اروپا متعهد به تضمین حمایت، ارتقا و تحقق حقوق کودک است و یادآوری کرده: «هر کودک، باید صرف‌نظر از پیشینه، خاستگاه، موقعیت اجتماعی-اقتصادی، نژاد، جنسیت، گرایش جنسی یا توانایی‌هایش دقیقاً به حقوق و حمایت یکسان دسترسی داشته باشد.»

در این گزارش اشاره شده که در اتحادیه اروپا از هر چهار کودک یک کودک در معرض خطر فقر و محرومیت اجتماعی است و برای هر کودک اروپایی دسترسی رایگان و مؤثر به آموزش و مراقبت در دوران اولیه کودکی، آموزش و فعالیت‌های مبتنی بر مدرسه، وعده‌های غذایی مدارس بهداشتی، مراقبت‌های بهداشتی و همچنین دسترسی مؤثر به تغذیه سالم و مسکن مناسب تضمین می‌شود.
این گزارش آمده است: «با به‌رسمیت‌شناختن کامل نقش محوری کودکان و جوانان به عنوان عوامل تغییر، ما در حال ایجاد فضای بیشتری برای کودکان و مشارکت معنادار در تصمیم‌گیری خود از طریق راه‌اندازی پلتفرم مشارکت کودکان اتحادیه اروپا هستیم تا در سرتاسر جهان، کودکان زودتر آنلاین شوند و برای مدت طولانی‌تری آنلاین بمانند. برای اطمینان از حمایت، توانمندسازی و احترام آنها، استراتژی جدیدی را برای اینترنت بهتر برای کودکان راه‌اندازی کرده‌ایم». همچنین اتحادیه اروپا مقرراتی در مورد پیشگیری و مبارزه با سوء استفاده جنسی از کودکان ارائه کرد تا یک تعهد قانونی برای شرکت‌ها ایجاد کند و ناگزیر از شناسایی، گزارش و حذف مطالب سوءاستفاده‌گرانه جنسی از کودکان باشد. اما با وجود آنکه نیمی از کودکان در سراسر جهان هرساله از نوعی خشونت رنج می‌برند و کودکان اولین قربانیان جنگ، بحران، بلایا و تغییرات آب و هوایی هستند و اتحادیه اروپا پیشگیری از تخلقات شدید علیه کودکان آسیب‌دیده از درگیری‌های مسلحانه را در اولویت قرار داده، اما تمرکز بر کودکان اروپایی است به خصوص کودکان اوکراینی. طبق این گزارش اتحادیه اروپا درصدد است تا امکانات آموزشی به زبان اوکراینی را برای ۷.۵ میلیون کودک آسیب‌دیده جنگ روسیه علیه اوکراین فراهم کند.

نیازهای ذهنی کودک کانادایی

نشریات کانادایی از منظر دیگری به کمبودهای موجود در زندگی یک کودک ساکن این کشور پرداختند. طبق گزارش منتشرشده، کانادا همچنان از نظر سلامت روان و رفاه کودکان عقب‌تر است و رتبه و ۳۰ را بین ۳۸ کشور ثروتمند در گزارش یونسف در مورد وضعیت کودکان و جوانان در سراسر جهان دارد. وضعیت ضعیف سلامت روان و رفاه کودکان و جوانان در کانادا نیاز به سرمایه‌گذاری و اولویت‌بندی حمایت‌ها و خدمات بهداشتی روانی برای کودکان و خانواده‌هایشان را برجسته می‌کند، درخواستی که پیش از همه‌گیری نیز وجود داشته است. طبق این گزارش چالش‌های سلامت روان کودکان در طول همه‌گیری کووید ۱۹ تشدید شده است. شواهد نشان می‌دهد که مصرف مواد، اختلالات خوردن و اضطراب و مشکلات خلقی افزایش یافته است. بیمارستان‌های اطفال در کانادا شاهد افزایش تعداد موارد مراجعه به بخش‌های اورژانس برای نگرانی‌های مربوط به سلامت روان بودند. همچنین طبق تحقیقات کانادایی مشخص شده است که تقریباً ۲۵ درصد از والدین گزارش می‌دهند که سلامت روانی فرزندانشان در طول همه‌گیری کاهش یافته است.

● در مقایسه با دو دهه گذشته، اکنون شغل‌های جاده‌ای رشد کرده و بسیار متنوع‌تر شده‌اند.

عکس: بهنام یوسفی، مهر

گزارش خوانی

راه‌هایی برای به‌دست آوردن دلار

کزارش خوانی

راه‌هایی برای به‌دست آوردن دلار

همین چند هفته پیش بود که رسانه‌های جهان براساس عکس‌هایی که منتشر شده بود، از وجود گوشی‌های موبایل جدید در کره شمالی خبر دادند. این گوشی‌ها که توسط طبقه‌ای خاص در این کشور مورد استفاده قرار می‌گیرد، جزء گوشی‌هایی بود که در چین طرفداران زیادی دارد. حالا نیویورک‌تایمز گزارشی منتشر کرده که به یک دغدغه رهبر کره شمالی اشاره می‌کند؛ دغدغه داشتن دلار و پول خارجی. دغدغه‌ای که از نظر تحلیلگران سیاسی می‌تواند اسباب نگرانی را فراهم کند. هرچند اطلاعات دقیقی درباره این کشور وجود ندارد اما به نظر می‌رسد با توجه به تحریم‌ها و همچنین اتفاقات پس از شیوع کرونا، وضعیت اقتصادی این کشور برای تأمین مایحتاج نظامی آن مناسب نباشد. در واقع هرچقدر هم کیم جونگ اون در تأمین و تقویت ارتش موفق بوده، به نظر می‌رسد چندان در بهبود اقتصاد موفقیتی به دست نیاورده است.

درحال‌حاضر این رهبر ۳۸ساله، در تقلا برای به‌دست‌آوردن دلار و سایر ارزهای جهان است و البته به گزارش نیویورک‌تایمز هدف او «نه فقط برای تأمین غذای مردمش، بلکه برای تأمین مالی جابه‌جایی نظامی» است. در این راستا پیونگ‌یانگ که قاچاق زغال‌سنگ و سرقت ارزهای دیجیتال روی آورده است، البته تمام تلاشش را هم کرده تا بتواند از طبقه مرفه پول به دست بیاورد؛ فروش گوشی‌های هوشمند،کالا‌های وارداتی و جذب کمک برای اثبات وفاداری که البته در ازای آن به این افراد امتیازات سیاسی پرداخته شده است. حتی در فروشگاه‌های دولتی در کره شمالی مشتریان می‌توانند از دلار آمریکا برای پرداخت قیمت کالا‌هایی مانند نودل، عطر و پوشک و شامپوهای خارجی استفاده کنند، البته مابقی پولشان با وین کره شمالی دریافت می‌شود.

حتی برای جذب مشتریان دارای پس‌اندازهای خارجی، فروشگاه‌های بزرگ پر از کالا‌های وارداتی، از جمله ساعت‌های مچی رولکس و تیسوت، دوربین‌های دیجیتال سونی و کانن و همچنین لوازم آرایشی مارک دیویر و لانگوم هستند ؛ همه اقلام لوکسی که تحریم جهانی شده‌اند اما به طریقی در این کشور یافت می‌شود.

البته اینکه چه کسانی می‌توانند این خریدها را انجام دهند و این افراد از کجا دلار به دست آورده‌اند، سوالاتی است که نیویورک‌تایمز جواب نداده است. البته اشاره کرده که این کشور استفاده از دلار آمریکا در بازارهای غیردولتی را ممنوع می‌کند؛ به‌طوری‌که مردم ناگزیرند هرگونه دارایی خود را تبدیل به ارز وطنی کنند یا پس‌اندازهای دلاری خود را در بانک‌های تحت نظر دولت پس‌انداز کنند. هرگونه سرپیچی نیز با مجازات‌های شدیدی روبرو می‌شود. مثلاً یک صراف بدون مجوز در کره شمالی به دلیل اخلاص در نرخ ارز اعدام شد. از نظر نیویورک‌تایمز، این دلارها و مبالغی که دریافت می‌شود، می‌تواند به رهبر کره شمالی برای گسترش تسلیحات و توانمندی نظامی و ارتشی این کشور کمک کند و او را به موفقیت‌هایی مانند آزمایش یک موشک بالستیک قاره‌پیمای جدید نزدیک کند؛ چراکه کره شمالی به شکل سریع و حتی روزانه به پرتاب‌های موشک مبادرت می‌کند و بی‌توجه به هشدارهای کشورهای دیگر اقدام‌هایی برای آزمایش‌های هسته‌ای جدید دیگری پس از پنج سال برداشته است. طبق تحقیق این آزمایش‌ها چندصد میلیارد دلار در این سال‌ها هزینه داشته است. در این گزارش نیویورک‌تایمز به برخی وعده‌های کیم جونگ اون اشاره کرده که هرگز عملی نشد؛ مانند بهبود وضعیت اقتصادی.

او در اولین سخنرانی خود در سال ۲۰۱۲ به مردم کشورش گفت که دیگر نیازی نیست «کمربندهايشان را محکم‌تر کنند»؛ از وعده‌هایی که خاندانش قبلاًتر هم داده بود و البته عملی نشده بود.

اوصلاحاتی را ارائه کرد از جمله استقلال بیشتر کارخانه‌ها و مزارع و افتتاح بازارهای بیشتری به‌عنوان مکمل سیستم جیره‌بندی. این سیستم در دهه ۹۰ میلادی فروپاشید و به یک قحطی گسترده کمک کرد. او قول برچیدن فساد و پارتی‌بازی و همین‌طور افتتاح مجموعه‌ای از مناطق آزاد اقتصادی با حضور سرمایه‌گذاران خارجی را نیز داد. البته درحال‌حاضر ابعاد برنامه‌های اقتصادی او سبب بد برخی منظر زینا در پایتخت کشورش «پیونگ‌یانگ» به نمایش درآید، مانند فقره‌های خاص و مشکلات خارجی و تولیدات داخلی سوپرمارکت‌ها و شهری پر از برج‌های آپارتمانی بلند و تازه‌ساز و حتی تغییر رنگ و مرمت ساختمان‌های قدیمی با رنگ‌های زیبا و درخشان. حتی در این شهر ترمینال جدیدی در فرودگاه بین‌المللی افتتاح شد و بازسازی ایستگاه‌های مترو و ساخت پارک‌های تفریحی جدیدی نیز اجرائی شد. حتی وعده داده شد تا سال ۲۰۲۵ بیش از ۵۰ هزار خانه جدید در پایتخت ساخته و به اعضای حزب داده شود. البته آن آپارتمان‌های خاص و مجلل فقط به اعضای دربال‌ا‌ا حزب به پاس حمایت و حفظ وفاداری‌شان تعلق می‌گیرد. هرچند این اتفاق در شهرهای دیگر رخ نداد و همه چیز فقط در پایتخت به‌عنوان یک شهر نمونه توسعه‌متنکز شد. البته سال‌ها گذشته میلادی، سال خوبی نبود و رهبر کره شمالی برای یک بحران غذایی هشدار داد و به مردم گفته شد که «کمربندهايشان را محکم‌تر کنند». نیویورک‌تایمز سعه‌ای کرده به این سؤال جواب دده که «پول از کجا می‌آید؟»، به‌خصوص «پول نقد!». البته نتوانسته است جواب دقیقی بدهد. آن‌طورکه «کیم جونگ اون» به پارلمان کشورش گفت: «مهم‌ترین وظیفه دولت بر آوردن نیازهای زندگی مردم است». اما تحلیل‌ها حکایت از آن دارد که گزینه‌های کیم جونگ اون در حال تحلیل‌رفتن هستند. باوجود قاچاق زغال سنگ، فروش حقوق شلیات، سرقت رمازرها و دیگر فعالیت‌های غیرقانونی، تخمین‌های بین‌المللی حکایت از آن دارد که کسری تجاری کره شمالی ممکن است همچنان حداقل به ۱.۹ میلیارد دلار برسد.

پرداختند، ولی کمترین تغییری در روش و رویکرد این رسانه‌ها دیده نشد. در روی همان پاشنه می‌چرخد و مرغ یک پا دارد. خبرگزاری‌ها بر همان روش مألوف، منفعلانه در حال افشا و برملاکردن اخبار دروغ ایران‌اینترنشنال و بی‌بی‌سی فارسی هستند. غافل از آنکه مخاطبی نیست پای این افشاکاری‌ها نشینند و تحت تأثیر قرار بگیرد. مخاطب از دست رفته است. بخش‌های خبری ملال‌آور و سلسله‌مراتبی صداوسیما، همچنان جریان دارد؛ همان تکرار مکرر اطلاعاته‌ها و بیانیه‌های رسمی، سروپوش‌گذاشتن بر ضعف‌ها و ناآرامی‌های دولت و فقدان تفسیرهای گیرا و اقناعی، واقعا رسانه ملی را از حیز انتفاع انداخته است.

لابد مسئولان منتظر هستند اوضاع آرام شود تا نقص رسانه‌های دولتی را برطرف کنند. خدا کند که چنین باشد. البته توصیه من این است که منتظر نمانند و اصلاح را شروع کنند. هر لحظه تأخیر در این امر خُسران مسلم است. باید رسانه‌ها را از دست دولتی‌ها رهاند و به اهلس سپرد. شاید انجام چنین کار بزرگ و انقلابی‌ای، به این سرعت مقدور نباشد، اما می‌توان به متولیان رسانه‌ها مهلت داد تا رویکردشان را درست کرده و بر مدار اقناع مخاطب با حرفه‌ای‌گری تمرکز کنند.

ما در جنگ رسانه‌ای هستیم. دلپلش آن است که دشمنان نظام اسلامی، متوجه ضعف عمده در این بخش شده‌اند. رسانه‌داری، یک کار تخصصی است. اغلب مسئولان چنین می‌پندارند که کار رسانه را بلدند و کارشان هدایت افکار عمومی است، اما واقعیت این است که تبلیغات و پروپاگاندا با کار رسانه کاملا متفاوت است. آنچه عزیزان تسلط دارند، تبلیغات است و رسانه اصول دیگری دارد. رسانه در پی واقعیت است. آن را دستکاری نمی‌کند. مخاطب‌محور است و سعی می‌کند با نشان‌دادن بی‌طرفی، آینه صادق رویدادها باشد. در تفسیر و تحلیل، جانب انصاف را رعایت کند و در پی قالب‌کردن رویکرد و ذهنیت خود به مردم نباشد. مخاطب در برابر رسانه حرفه‌ای، حس خوبی دارد. احساس می‌کند صادقانه جوانب مختلف مسئله برایش گفته شده و نظرات او سوی ماجرا را دریافت کرده و خودش تصمیم می‌گیرد در کدام سو قرار بگیرد.

امروز به خاطر کژکارکردی رسانه‌های بزرگ داخلی، اختیار افکار عمومی جامعه از دست رفته و کشور در شرایط غیرقابل پیش‌بینی و باقوه خطرناکی قرار گرفته است. پس لازم است برای حفظ مام میهن با ازخودگذشتگی و اراده انقلابی، رسانه‌های بزرگ را زیر و رو کرد تا کارآمد شوند و اعتماد ازدست‌رفته مردم را بازیابند.

برای شروع اصلاح، می‌توان یک بخش خبری را دبایو یا تلویزیون را کنترات به گروه حرفه‌ای یکی از رسانه‌های مستقل سپرد و نتایجش را ارزیابی کرد. اگر خوب و مؤثر بود، همین کار را با بخش‌های دیگر رسانه‌های حاکمیتی ادامه داد. رنج اقناع مخاطب در دوران پسامهسا، حاصل شیرینی خواهد داشت. وقت تعارف گذشته است. جوانان تغییر می‌خواهند. ما می‌توانیم در چارچوب ارزش‌های انقلابی، طرحی نو دراندازیم. دوران پسامهسا، برای ایران عزیز سرنوشت‌ساز است و هر خطا و تعللی، تاوان عظیم و شاید غیرقابل جبرانی بر جای خواهد گذاشت. چاره کار این است: «فکرت را نو کن.»

آمار خوانی

سقوط آزاد کیفیت زندگی در افغانستان

مواجه هستند. این وضعیت باعث شده وقتی از مردم افغانستان پرسیده شود که به زندگی‌شان از صفر تا ۱۰ نمره بدهند آنها به طور میانگین نمره ۱.۳ را انتخاب کنند که بدترین امتیاز در میان تمام ۱۵۰ کشوری است که کالوپ از مردمان آنها نظرسنجی می‌کند؛ مثلا مردم اوکراین که کشورشان درگیر جنگ و بحران اقتصادی سنگینی است به زندگی‌شان نمره ۴.۶ داده‌اند. عجیب اینکه بالاترین امتیازی که در افغانستان به زندگی داده شد نمره ۶ بوده که از طرف فقط یک مرد داده شده است.

همه اینها در حالی است که در بررسی‌های سال‌های ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۹ اکثر مردم افغانستان تصور می‌کردند آینده زندگی‌شان بهتر خواهد شد اما این روند از ۲۰۲۱ معکوس شده و آنها به آینده خود نمره یک از ۱۰ می‌دهند. نمره‌ای که در مورد زنان حتی از یک هم کمتر است و آنها در مقایسه با مردان ناامیدتر و غمگین‌تر هستند. به نظر می‌رسد تمام امیدها همراه با ناامیدی از بهتربودن طالبان نسبت به گذشته، از بین رفته است، موضوعی که نشان می‌دهد حکومت‌های خودکامه احتمالا هر روز بدتر از گذشته خواهند بود. نکته مهمی که به تازگی اعلام شد، سخنان هیلاری کلینتون در مجمع جایزه صلح نوبل بود. او با اشاره به محرومیت دختران دانش‌آموز کلاس ششم به بالا از ادامه آموزش، گفت که طالبان تعهدات خود را زیر پا گذاشتند. به گزارش ایسنا از ایندیندنت، کلینتون در این مجمع گفت که اگر طالبان بگذرانند، بسیاری از خانواده‌های افغان به دختران خود فرصت آموزش خواهند داد. او تأکید کرد که جامعه جهانی باید از مردم افغانستان و کسانی که در بخش آموزش کار می‌کنند، حمایت کند.

وضعیت افغانستان در این یک سالی که از حکمرانی طالبان می‌گذرد رو

به قهقرا رفته است. نتیجه نظرسنجی مؤسسه کالوپ درباره کیفیت زندگی مردم افغانستان نشان می‌دهد که اوضاع در این کشور بسیار بدتر از چیزی است که خود افغان‌ها و بقیه مردم جهان فکر می‌کردند. وقتی در آگوست ۲۰۲۱ طالبان دوباره در افغانستان قدرت گرفت بسیاری از جمله سران این گروه می‌گفتند که این‌بار مردم افغانستان و جهان با طالبان متفاوتی روبرو هستند.

حالا اما با گذشت نزدیک به یک سال و نیم، آنچه نظرسنجی مؤسسه کالوپ درباره کیفیت زندگی افغان‌ها نشان می‌دهد، می‌گوید که اوضاع بسیار بدتر از چیزی است که مماشات‌کننده‌ها با طالبان فکرش را می‌کردند. مخصوصا برای زنان که حتی از حق تحصیل از دوره ابتدایی به بعد محروم هستند و بدون همراهی مردان نمی‌توانند در خیابان‌ها حاضر شوند، شرایطی که در سال‌های گذشته هرگز فکر بازگشتش را نمی‌کردند.

سایت خبری «فردای اقتصاد» در خلاصه‌ای که از این تحلیل ارائه داده، آورده است بر اساس گزارش مؤسسه کالوپ که از سال ۲۰۰۸ مرتب درباره زندگی مردان و زنان افغان نظرسنجی کرده حفظ کرامت زنان در این کشور به پایین‌ترین حد خود رسیده است و هنگامی که از آنها پرسیده شده آیا فکر می‌کنند در این کشور با زنان با کرامت برخورد می‌شود فقط ۱۲ درصد پاسخ مثبت داده‌اند.

وضعیت مردان هم تعریفی ندارد؛ بسیاری از آنها شغل خود را از دست داده‌اند و ۸۴ درصد می‌گویند که گاهی اوقات حتی برای تهیه غذا با مشکل